

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Quòd omnis spes & fiducia, in solo Dei est figenda. 59

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

nes magni sunt: quia omnes filij Dei vocabuntur & erunt. Minimus erit in mille, & peccator centum annorum

Mat. 18 morietur. Cū enim quærent discipuli, quis maior esset in regno cælorum? tale audierunt responsum: Nisi conuersi fueritis, & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum cælorum. Quicumque ergo humiliauerit se, sicut paruulus iste, hic maior est in regno cælorum.

Mat. 6. 10 Væ eis, qui cum paruulis humiliare se sponte dedignantur: quoniam humilis ianua regni cælestis, eos non admittet intrare. Væ etiam diuitibus, qui habent hîc consolationes suas: quia

Mat. 5. pauperibus inrantibus in regnū Dei, ipsi stabunt foris eiulantes. Gaudete humiles & exultate pauperes, quia vestrum est regnum Dei, si tamen in veritate ambulatis.

CAP. LIX.

Quod omnis spes & fiducia, in solo Deo est figenda.

Seruus. I **D**omine, * quæ est fiducia mea, quam in hac vita habeo? aut quod maius solatium meum, ex omnibus

bus apparentibus sub cælo? Nonne tu, Domine Deus meus, cuius misericordiæ non est numerus? Vbi mihi benè fuit, sine te? Aut quando malè esse potuit, præsentè te? Malo pauper esse propter te, quàm diues sine te. Eligo potiùs tecù in terra peregrinari, quàm sine te cælum possidere. Vbi tu, ibi cælum: atque ibi mors & infernus, vbi tu non es. Tu mihi in desiderio es: & ideò post te gemere, clamare, & exorare necesse est. In nullo denique possum plenè confidere, qui in necessitatibus auxilietur oportunis, nisi in te solo Deo meo. Tu es spes mea, & fiducia mea; tu consolator meus, & fidelissimus in omnibus.

2 Omnes, quæ sua sunt, quærunt: tu *Phil. 2.* salutem meam, & profectum meum solummodo prætendis, & omnia in bonum mihi conuertis. Etiam si variis tentationibus & aduersitatibus exponas, hoc totum ad vtilitatem meam ordinas, qui mille modis dilectos tuos probare consueuisti. In qua probatione, non minus diligi debes & laudari, quàm si cælestibus consolationibus me repleres.

3 In

3 In te ergo, Domine Deus, pono totam spem meam & refugium: in te omnem tribulationem & angustiam meam cōstituo, quia totum infirmum, & instabile inuenio, quidquid extra te conspicio. Non enim proderunt multi amici, neque fortes auxiliarij adiuuare poterunt, nec prudentes consiliarij responsum vtile dare, neque libri doctorum consolari, nec aliqua pretiosa substantia liberare, nec locus aliquis secretus & amœnus contutari: si tu ipse non assistas, iuues, confortes, conso-
leris, instruas, & custodias.

4 Omnia namque, quæ ad pacem videntur esse, & felicitatem habendam, te absente nihil sunt, nihilque felicitatis in veritate conferunt. Finis ergo omnium bonorum, & altitudo vitæ, & profunditas eloquiorum tu es: & in te super omnia sperare, fortissimum solatium seruatorum tuorum. Ad te sunt oculi mei, in te confido, Deus meus misericordiarum pater. Benedic & sanctifica animam meam benedictione cælesti, vt fiat habitatio sancta tua, & sedes æternæ gloriæ tuæ; nihilq; in templo tuæ dignitatis inueniatur,
quod

quod oculos tuæ maiestatis offendat.
Secundùm magnitudinem bonitatis
tuæ, & multitudinem miserationum
tuarum respice in me, & exaudi oratio-
nem pauperis serui tui, longè exulan-
tis in regione umbræ mortis. Protege
& conserua animam seruuli tui, inter
tot discrimina vitæ corruptibilis, ac
comitante gratiâ tua, dirige per viam
pacis, ad patriam perpetuæ claritatis.
Amen.

FINIS.

LIBER